

Nieuwsbrief voor diaconieën

Augustus 2011

Seksueel misbruik

We kunnen er niet omheen. Seksueel misbruik in de kerken, in kinderdagverblijven, in de jeugdzorg en, niet te vergeten, in het gezin. Nog nooit is seksueel misbruik zo lang en uitvoerig in het nieuws geweest en het lijkt voorlopig nog niet over te zijn.

De VPSG is een oecumenische stichting en al 25 jaar lang in Noord-Holland actief rond de problematiek van seksueel misbruik en geloof.

We willen enerzijds mensen die bezig zijn de ervaringen met seksueel misbruik in hun leven te verwerken helpen en bijstaan. Anderzijds willen we de mensen er omheen en dan met name zij die actief zijn in kerken informatie geven over seksueel geweld en hoe om te gaan met het onderwerp en de mensen die het meegemaakt hebben. 25 jaar geleden noemden we dat Zorgen voor .... en Zorgen dat ... Dat is niet veranderd.

En het is nog steeds hard nodig, we worden veel en vaak gevonden door mensen die hun verhaal kwijt willen. Veelal zijn dat mensen die misbruik aan den lijve hebben ervaren, maar ook familieleden van slachtoffers die door de vele berichten nu eigenlijk pas begrepen wat er met hun familielid aan de hand was geweest. Veel kerkbetrokken mensen bellen ons om hun afkeer, zorg, verdriet en wantrouwen t.a.v. de kerk te delen evenals bezorgde ouders over signalen of voorvallen op scholen en voorzieningen van hun kinderen. De stap zetten om met je verhaal van misbruik naar buiten te komen is een bijzonder moeilijke. Vaak rust er veel dreiging en schaamte op openbaarmaking. Vaak is het ook een verhaal dat al in veel eenzaamheid en donkerte gedragen is; dan hang je die vuile was niet zo maar buiten. Mensen die bij ons komen zeggen achteraf dat het over de drempel gaan en het verhaal vertellen een van de moeilijkste beslissingen in hun leven is geweest. Als de stroom woorden dan begint te komen is er vaak geen houden meer aan. De pastorale counselors moeten soms alle zeilen bij zetten om te zorgen dat mensen niet ten onder gaan in de zee van verdriet, boosheid, schuldgevoel en schaamte.

'Praat erover!' is ons motto omdat het een eenzame weg is om te blijven rondlopen met het verhaal van misbruik, vernedering en geweld. Ook moeten we als geloofsgemeenschappen leren erover te praten, woorden te vinden voor haast onzegbare dingen, woorden voor slachtoffers, woorden van herkenning en erkenning. Daar zijn we kerk voor!

De VPSG is al 25 jaar lang een luisterend oor en hulp, mede namens de kerken.

Gezien van der Leest, coördinator VPSG

Stichting VPSG

- Nieuwe Groenmarkt 8
2011 TW Haarlem
- 023-5328222
- info@vpsg.nl
- www.vpsg.nl
- giro: 390070

VPSG

*Zoeken naar een plek
waar gister mag zijn.
Waar moed voor morgen
wordt gevonden.
Een plek
om vandaag
even thuis te zijn.*

De mensen van de VPSG:

Bestuur:

Drs. Theo van Driel (voorzitter), Govert Jeronimus (penning-meester), Agaath van den Hogen, Drs. Niny van Oerle-van der Horst, Drs. Ernst Meijknecht
Boekhouder: Mar Blonk

Medewerksters:

Marthe Link, Drs. Jeannette Deenik-Moolhuizen, Maddy de Bruin-Meijer, Drs. Gezien van der Leest

Jaar	in Haarlem of elders	per telefoon of e-mail	Totaal	Aantal personen met regelmatig contact	Vrouw/Man	Incidenteel contact (1-3 keer p.p) Aantal personen
2010	168	237	405	39	35/4	37
2009	244	238	482	38	36/2	6
2008	283	267	550	41	39/2	4
2007	289	363	652	38	35/3	7

De VPSG is een onafhankelijke, oecumenische stichting die geen subsidies ontvangt. Alle activiteiten worden betaald uit giften van donateurs, kerken, organisaties en fondsen. Dit vraagt veel inzet op het gebied van fondswerving, zeker in tijden van crisis, maar we zijn overtuigd van het belang van het werk dat we doen en dat we dat goed moeten doen met mensen die gespecialiseerd zijn in de problematiek en op een laagdrempelige manier zodat geld nooit een belemmering is om hulp te krijgen.

De twee VPSG-projecten 'Weet wat er speelt' en 'Levenslessen' zijn kortlopende projecten op het gebied van preventie en scholing rond de thema's seksueel misbruik, seksualiteit en lichamelijkeheid. Voor deze projecten wordt apart geld geworven bij fondsen. Op het totale bedrag kosten de projecten € 31.500.

Voor de pastorale hulp, de huur, deskundigheidsbevordering en de kosten voor organisatie en publiciteit hebben we zo'n € 50.000 per jaar nodig. Van oudsher werd in Noord-Holland via het Giftenadvies aanbevolen te collecteren voor het werk van de VPSG. In 2010 brachten de collectes en giften ruim € 7.700 op. We hopen de opbrengst in 2011 te verhogen door te zorgen voor betere informatie.

INKOMSTEN	2010	2010	2011	UITGAVEN	2010	2010	2011
	begroting	werkelijk	begroting		begroting	werkelijk	begroting
Diakonie PKN	€ 12.000	€ 7.743	€ 10.000	Salaris coördinator	€ 19.000	€ 18.253	€ 19.000
RK instellingen	€ 4.000	€ 14.500	€ 10.000	Pastoraat	€ 20.000	€ 24.558	€ 20.000
fondsen/instellingen	€ 15.000	€ 13.850	€ 13.500	Scholing/supervisie	€ 2.000	€ 655	€ 1.500
Donateurs	€ 12.000	€ 12.538	€ 10.000	Reiskosten	€ 3.000	€ 3.239	€ 2.000
Incidentele giften	€ 3.500	€ 1.889	€ 3.500	Huur	€ 6.000	€ 5.637	€ 5.600
Bijdragen pastoranten	€ 3.000	€ 1.570	€ 1.500	Administratiekosten	€ 1.200	€ 1.100	€ 1.100
Rente	€ 2.500	€ 2.073	€ 1.500	Organisatiekosten	€ 4.000	€ 3.842	€ 4.000
Lezingen/workshops	€ 1.000	€ 1.359	€ 1.000	Bestuurskosten	€ 800	€ 373	€ 800
Sponsoractiviteiten	€ 2.000	€ 4.250	€ 2.500	Materiaalkosten	€ 600	€ 1.226	€ 1.000
Doorberekende kosten	€ 2.500	€ 827	€ 4.000	Publiciteit	€ 2.000	€ 4.532	€ 2.000
Project Weet wat er speelt			€ 21.500	t.l.v fondsen/voorziening	€ 0	€ 11.811	€ 0
Project Levenslessen			€ 10.000	Onvoorzien	€ 500	€ 362	€ 500
Eenmalige bijdragen		€ 9.811	€ 0	Project Weet wat er speelt		€ 0	€ 21.500
				Project Levenslessen		€ 0	€ 10.000
TOTAAL	€ 57.500	€ 70.410	€ 89.000	TOTAAL	€ 59.100	€ 75.588	€ 89.000

Vragen uit de praktijk van de VPSG:

Emmy komt binnen. Met een oogopslag zie ik, dat ze zich toch weer gesneden heeft: lichamelijke pijn is vaak beter te verdragen dan de diepe pijn van binnen. We praten er kort over en ik vraag voorzichtig of ze zichzelf daarmee ook straft. Ze aarzelt even, zegt dan: "Maar ik heb het toch ook niet tegengehouden. Hij zei altijd dat ik het zelf wilde...." "Hoe oud was je?" vraag ik. Ze lacht even: "Nou ja, ik was nog geen 12, maar toch..." We laten het verder rusten en ze zegt dat ze weer op de brug heeft gestaan en dat de politie haar weghaalde. We zwijgen even. Dan: "God geeft toch wel rust, hè, ik bedoel, Hij zal me toch niet straffen, omdat ik niet verder wil leven?" We praten nog even over de beelden van God die ze heeft meegekregen als kind en over vertrouwen, in zichzelf, in mensen om haar heen, in God misschien.

Vandaag gesproken met Linda.....

"Op dit moment doe ik belijdeniscatechese, maar wil ik dit wel? Kan ik wel horen tot een geloofsgemeenschap, waarbinnen ik als kind seksueel misbruikt ben?"

Ria komt uit Friesland en heeft een lange reis achter de rug, maar ze vindt hier een gesprekspartner, die geloofsvragen niet uit de weg gaat en, zoals ze zegt: me niet de kerk in stuurt, want daar wil ze niets meer mee te maken hebben. Hier vindt ze, zoals ze ervaart, een vrije ruimte voor woede en verdriet. "En", vraag ik, "misschien ook een ruimte waar de Geest kan waaien?" Ze schiet in de lach en vindt dat die Geest dan ook wat eerder kon waaien, toen die vrome pleegvader haar verkrachtte. Om zich dan onlogisch af te vragen of Maria zich verkracht zou hebben gevoeld, toen ze bezwangerd werd door de Geest.

Vandaag gesproken met Ruth.....

"Is hij mijn echte vader? Doen echte vaders dit hun dochters aan? Waarom heeft Hij mijn bestaan gewild? Ik ben zo bang om dood te gaan. Zou mijn vader ook in de hemel zijn?"

Zomaar een aantal impressies uit gesprekken met mensen die seksueel misbruikt zijn en die toch blijven vasthouden aan een God die te vertrouwen moet zijn.

Of in de woorden van de dichteres Vasalis: ... en voel de vrijheid van een grote liefde, waar plaats voor wanhoop is, en twijfel en verlies.

(verhalen geanonimiseerd)